

عنوان مقاله:

نقش رویه دیوان اروپایی حقوق بشر در تفسیر پویای معاهدات حقوق بشری

محل انتشار:

مجله حقوقی بین المللی، دوره 35، شماره 58 (سال: 1397)

تعداد صفحات اصل مقاله: 24

نویسندگان:

محسن محبی - نویسنده مسئول، استادیار دانشکده حقوق، الهیات و علوم سیاسی دانشگاه آزاد اسلامی، واحد علوم و تحقیقات تهران

اسماعیل سماوی - دانشجوی کارشناسی ارشد حقوق بینالملل دانشگاه آزاد اسلامی واحد تهران شمال

خلاصه مقاله:

تامین دو ضرورت ثبات و پویایی در هر نظام حقوقی، مستلزم وجود قواعدی است که از طرفی دارای ثبات و صلابت بوده و با ذوق و سلیقه افراد قابل تغییر نباشند و از طرف دیگر بتوانند در مواجهه با وقایع عینی دنیای خارج و مقتضیات اجتماعی تغییر نموده و کارآیی نظام حقوقی را حفظ کنند. مراجع قضایی بینالمللی در جریان رسیدگی به دعاوی، با تفسیر اصول و قواعد حقوقی، حقیقت قاعده یا اصل حقوقی ذیربط را شناسایی و بر موضوع هر دعوا تطبیق میدهند و بدینسان نیازهای حاصل از تحولات اوضاعاحوال بینالمللی را برآورده میکنند. دیوان اروپایی حقوق بشر که کارکرد اصلی آن، رفع اختلافهای ناشی از کنوانسیون اروپایی حقوق بشر است، در برخی موارد با بهکارگیری روش تفسیر ایستا در مقابل تفاسیر پویا، بر مفاد کنوانسیون پافشاری کرده است و در مواردی نیز با توجه به ساختار جامعه اروپایی، اقدام به تفسیر تکاملی و پویای مقررات کنوانسیون مذکور نموده است. دیوان مورد بحث در بیشتر موارد با استناد به مفهومی به نام کنسانسوس اروپایی به تفسیر پویای کنوانسیون مذکور پرداخته و به نیازهای حادث پاسخ داده است. این روش با موافقتها و مخالفتهای گوناگون از سوی دکتترین مواجه شده است. دیوان اروپایی حقوق بشر با تفسیر پویای کنوانسیون حقوق بشر اروپا، هم قصد و اراده دولتها بهعنوان عنصر اصلی تحول قواعد و تعهدات در حقوق بینالملل را مد نظر قرار داده است و هم، ضرورت ابراز اراده صریح دولتها برای قبول این تحولات را از میان برده است و قواعد حقوق بشر مندرج در کنوانسیون مذکور را با تغییر مقتضیات روز و واقعیتهای اجتماعی تکاملیافته، هماهنگ نموده است.

کلمات کلیدی:

تفسیر معاهدات، تفسیر پویا، تفسیر ایستا، کنوانسیون اروپایی حقوق بشر، دیوان اروپایی حقوق بشر، کنسانسوس اروپایی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1187266>

